

1. februar 1973 og derefter opgiver bopælen og flytter til et fremmed land, vil skattepligten her til landet efter ændringsforslaget ophøre straks ved fraflytningen uden hensyn til, om den pågældende bliver indkomstskattepligtig i det fremmede land.

*Til nr. 8.*

Bestemmelsen foreslås ophævet som følge af de foreslåede ændringer i reglerne om børns beskatning, jfr. bemærkningerne til nr. 4.

*Til nr. 11 A og 11 B.*

I forbindelse med ophævelsen af standardfradraget er der foreslået visse redaktionelle ændringer i bestemmelserne om lønmodtagerfradrag. Det er herved forudsat, at bestemmelsen i ligningslovens § 9 om fradrag ved indkomstopgørelsen for lønmodtagerudgifter affattes således:

„§ 9. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for lønmodtagere fradrages udgifter i forbindelse med udførelsen af det indtægtsgivende arbejde. Udgifter, der efter ligningsrådets anvisning kan fradrages uden dokumentation for størrelsen, kan fradrages med de af ligningsrådet fastsatte satser.

*Stk. 2.* Beløb, der af arbejdsgiveren udbetales som godtgørelse for udgifter, der påføres lønmodtageren som følge af arbejdet, medregnes ved indkomstopgørelsen. Det gælder dog ikke dagpenge og rejsegodtgørelser ved udførelse af offentligt hverv, der gør det nødvendigt for lønmodtageren at tage ophold uden for hans hjemstedskommune, jfr. statsskattelovens § 5 d. Anden godtgørelse for udgifter til rejse, herunder til ophold og fortæring under rejsen, medregnes ikke i det omfang, godtgørelsen er medgået til dækning af lønmodtagerens merudgifter ved rejsen.“

*Til nr. 17.*

Efter reglen i kildeskatlovens § 46, stk. 3, skal A-skat som hovedregel beregnes og indeholdes ved indkomstens udbetaling. For i alle tilfælde at opnå samtidighed mellem indeholdelsen og beskatningen er det dog fastsat, at indeholdelse ikke kan ske senere end det tidspunkt, hvor retten til den pågældende indkomst er endeligt erhvervet. Denne regel vil imidlertid være vanskelig for arbejdsgiverne at praktisere, f. eks. hvor det drejer sig om tantieme, hvis størrelse er afhængig af vedkommende virksomheds driftsresultat. For at afhjælpe disse vanskeligheder foreslås det, at arbejdsgiveren i sådanne tilfælde kan vente med indeholdelsen til udbetalingstidspunktet, dog ikke længere end 6 måneder efter den endelige erhvervelse. Har en

arbejdstager f. eks. erhvervet endelig ret til et tantiemebeløb den 31. december 1970 men først får udbetalt beløbet den 1. maj 1971, skal arbejdsgiveren først foretage indeholdelse af A-skat i beløbet den 1. maj 1971. Tantiømen skal efter de almindelige regler medregnes i arbejdstagerens skattepligtige indkomst for året 1970, og den i maj 1971 indeholdte A-skat skal som anden foreløbig skat for indkomståret 1970 modregnes ved slutskatteopgøret for dette indkomstår.

Med henblik på en praktisk fremgangsmåde ved indeholdelse af A-skat i feriepenge o. lign. ydelser, der først kommer til udbetaling nogen tid efter indtjeningsperioden, foreslås det overladt til finansministeren at give særlige regler om, på hvilket tidspunkt indeholdelse skal ske, og i hvilket indkomstår beskatning skal finde sted.

*Til nr. 18.*

Ændringerne i § 48, stk. 2-6, er en følge af den i de almindelige bemærkninger under I omtalte ændring af trækordningen.

Ved den foreslåede affattelse af § 48, stk. 3, åbnes der mulighed for, at fordelingen af det samlede årlige fradrag under særlige omstændigheder ikke sker i forhold til den periode, den udbetalte A-indkomst vedrører. Derved bliver der bedre mulighed for at tilpasse fradraget til uregelmæssige indkomstforløb, f. eks. hvor skatteyderen kun har A-indkomst i en del af indkomståret.

Efter bestemmelsen skal der desuden være adgang til helt at undlade fradrag på et skattekort, hvilket kan vise sig praktisk i visse tilfælde, navnlig når den skattepligtige har både A-indkomst og B-indkomst.

Ved den ændrede formulering af bestemmelsens stk. 6, nu stk. 5, sker der en vis udvidelse af adgangen til at udstede frikort.

*Til nr. 20.*

Ændringen står i forbindelse med forslaget om indførelse af procenttræk. Bestemmelsen angår de tilfælde, hvor en skatteyder har både A-indkomst og B-indkomst eller formue. Såvel efter den nuværende som efter den foreslåede formulering bestemmer skattemyndighederne, hvorledes den foreløbige skat skal opkræves i disse tilfælde. Det vil ofte være praktisk at lade skatten af B-indkomsten eller formuen opkræve ved en forøget indeholdelse i A-indkomsten. Dette skal efter den nuværende bestemmelse ske på den måde, at fradraget på skattekortet formindskes i fornødent omfang. Ændringsforslaget åbner bl. a. mulighed for at forøge indeholdelsen i A-indkomsten ved en forhøjelse af indeholdelsesprocenten.